

LIBRIS

Ion Mureşan

Iluminarea marilor construcții



Antologia



Tracus Arte



Ion
Mureșan
Iluminarea marilor construcții

Antologie aleasă de
Teodor Dima



Tracus Arte



CHARMIDES

Bucuresti
2016



Indice	Versuri oîn lăuluri cunoscute
Poem / 1	Poezii pedagogice / 20
Poem / 11	Cărusec de păianjenă (I) / 21
Romântica / 113	În zi înecuială / 23
	Portretul a unei femei / 24
	Cărusec de păianjenă (2) / 25
	Cărusec de păianjenă (3) / 26
	Dă-o nouă înțelesă să spui / 26
	Găsăie în secul său frapă / 27
	Lăudările unei tineri silvostă / 28
	Locul este un boala și suflare / 29
Cuprins	

Din volumele:

Cartea de iarnă (1981)

Glasul / 7	Cartea Alicei (2010)
Frig / 8	Iosefină silvoacicilor / 30
Splendidele grădini ale aurului / 9	Frăsinei lumii / 36
Un mare hohot de râs / 10	Oberea unor osuveni / 37
O scară rezemată de un turn / 11	Văzut în pădure / 38
Cât despre frumusețe / 12	Cărusec negru / 39
Poemul despre poezie / 13	Îmbătrâna / 40
Semnul / 14	Locul de călătorie / 41
Poemul de iarnă / 15	Tineria / 42
Înălțarea la cer / 21	Căsătorie / 43
Autoportret la tinerețe / 24	În urmă de bătrânețe / 44
Izgonirea din poezie / 25	La mirea de lăutărește / 45

Poemul care nu poate fi înțeles (1993)

Între draperiile experienței / 35	Mașina / 46
Războiul întrerupt în copilarie / 37	Speranță / 48
Poetul. Mărturia unui copil / 39	Îoi măgoau soare / 49
Grup de bătrâni lângă casa poetului / 40	Acolăștiguri / 50
Adu-ți aminte / 41	Înlocuitorii / 51
Primăvara / 42	Spălăciu / 52
Orfeu / 43	Îoi (suratul II) / 53
Poem / 47	Îoi (suratul a III) / 54



Constituirea realului prin uitare / 49	
Poem pedagogic / 50	
Cântec de primăvară (1) / 51	
Eu și încatul / 52	
Portrait d'une femme / 53	
Cântec de primăvară (2) / 55	
Cântec de primăvară (3) / 56	
Dă-ne nouă puterea să plângem / 57	
Groapă în aerul altei gropi / 58	
Ridurile unei râni viitoare / 61	
Poemul care nu poate fi înțeles / 62	
cartea Alcool (2010)	
Poemul alcoolicilor / 64	
Facerea lumii / 66	
Opera unor oameni neîndemnătici / 67	
Amantul bătrân și Tânără doamnă / 68	
Cântec negru / 73	
Pahar / 75	
Cântec de leagăn / 78	
Păpușica / 79	
Poem de dragoste / 83	
Tunelul / 84	
Guleratul / 86	
O anumită definiție a poeziei / 89	
La masa de lângă fereastră / 90	
Mesajul / 92	
Speranța / 94	
Noi mergem acasă / 97	
Acoperișul / 99	
Întoarcerea fiului risipitor / 100	
I / 100	
II (<i>martorul</i>) / 102	
VII (<i>o vizionă</i>) / 105	
Ci eu singur sub pământ / 107	



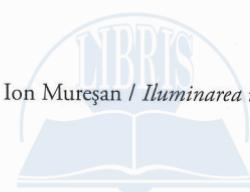
Inedite

Poem / 110

Poem / 113

Rotterdam / 115





Glasul lădele grădină ale suruburilor

Trecea glasul surorii singur prin încăperi.
Nu vorbesc în numele voluptăţii dar lucrurile le ating
cum coapse de femeie aş atinge. Căci nu vom fi cruţi
în curând vom avea viziunea unei păsări
deasupra a mari grămezi de fructe.

Trecea glasul surorii singur prin încăperi.
Acest tron întunecat în mijlocul plantaţiei
iar poetul e ca un iaz vânăt toamna –
puterea lui e departe de el.

Hai să te urmăreşti în spălătoare
în spălătoare pe unde se lăzesc

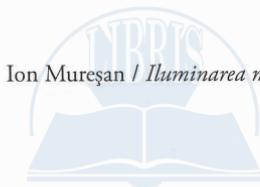
Piatră fiecare în jocul lui –
mcetă şobolăneşte două trei fructe exotice pe piaţul argintiu
şi tot astăzi bocuri să vorăiesc cuvinte
măcarile ridicolale ale văzăriilor în aerul închis
şi, curvinde încăpătnare căre nu se mai decojeşte
în sub ferestra mojorită, husează vederea veacului;
o terasă de mărăcine întinsă care o cărăupează la capătul căreia
abia se mai vede un mercator din ce în ce mai gherbov
Indepărându-se
abia se mai văd puşti lui să dbeze în ce mai străină,



Frig

La graniţele memoriei e atâta de frig încât
dacă o lebădă ar fi împuşcată
în rană un bătrân ar putea locui.

La graniţele memoriei e atâta de frig încât
numai vecinii stau până în brâu în faină de lemn și cântă
numai vecinii – ca niște flăcări verzui.



Splendidele grădini ale aurului

Cu viclenie s-a năpustit frumusețea asupra mea
ca o cătea turbată s-a năpustit frumusețea asupra mea.
Piară fiecare în avereia lui – zic eu –
și jucându-mi ochii uscați ca lemnul unui copac trăsnit
la complicate și elegante ceremonii râd în hohote
și recit cântecele stupide.

Cu viclenie s-a năpustit frumusețea asupra mea –
ademenitoare sunt regulile puterii
în rest se poate vorbi de plictis.
Hei cum vom mai întinde lațul veninos
în splendidele grădini ale aurului.

Piară fiecare în avereia lui –
mesele sobre două trei fructe exotice pe platoul argintat
și tot atâtea bucurii și tot atâtea cuvinte
mișcările ridicolе ale tacâmurilor în aerul închis
și cuvintele încăpățâname care nu se mai decojesc
iar sub fereastra mohorâtă lunecând vedenia veacului:
o terasă de marmoră întinsă cât o câmpie la capătul căreia
abia se mai vede un mercenar din ce în ce mai gârbov
îndepărându-se
abia se mai aud pașii lui din ce în ce mai străini.



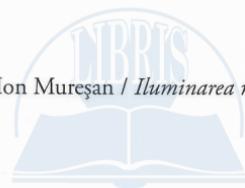
Un mare hohot de râs

Am văzut la petrecere ochi mai roşaţi decât blana unei
vulpi – aceasta despre flecăreală femeilor aceasta despre
flecăreală femeilor – rău nu vă fac adevăr nu vă spun
ci îmi port boala: poemul acesta
ca un măr acru în gură.

Am văzut la petrecere ochi mai roşaţi decât blana unei
vulpi – aceasta despre flecăreală femeilor aceasta despre
flecăreală femeilor.

Despre iubita mea: ea aude sub pământ un mare hohot
de râs.

Ochii ei ca nişte băi de nămol părăsite ce
lucesc ca metalul coilit în această seară
pentru dumneavaastră
stimaţi domni frumoase doamne domnişoare.



O scară rezemată de un turn

La nordul orașului într-o carieră de piatră cântam stingheriți
cântam: îmi amintesc, îmi amintesc pe clădiri fluturau
piei de sălbăticină
asfințea și începuse să ardă o cărciumă alburie cu flacără
înaltă
și tot atunci primirăm veste
că un copil lunecând printr-o fereastră afară
pluti un timp deasupra unui cartier mărginaș.

La nordul orașului într-o carieră de piatră cântam
stingheriți
aș putea să vă spun povestea unei văduve: o scară roșie
rezemată de un turn
apoi ca un vârtej de vânt și frunze
venea din marginea câmpiei
și-n inserare se auzea un glas
strigând peste întinderi: „Câine, câine...”

Dar cum mă veți crede când nu e mult de-atunci
la sfârșitul uneia din lungile voastre călătorii m-ați găsit
beat lungit pe o masă de sticlă
într-o vale ninsă între munți.



Cât despre frumusețe

Carnea mea carnea mea galbenă
cea mai cumplită venire a iernii te socot.

Puterea mea îmi îngheată mâinile
Puterea mea îmi îngheată inima.

Toate lucrurile cumplite au fost spuse
iară eu o viață întreagă am adus o veste unui prieten:
eșarfele de un roșu spălăcit ale Zeului abia mai adăpostesc
de ploaie și de melancolie.

Carnea mea carnea mea galbenă
cea mai cumplită venire a iernii te socot.

Despre iluminarea marilor construcții
cu lumânările de seu? – Aceasta da.

Cât despre frumusețe: singurul mod de a mă lipsi de ea
stă în a-i săvârși faptele.

iar la ospetele întelepților sub mesele lor
printre picioarele lor să-mi continui nestingherit
jocul meu isteric cu pietricele albastre.

Carnea mea carnea mea galbenă
cea mai cumplită venire a iernii te socot.